

Ervína H-a, nebyl pravdivý, rekurenti se ani neodvažují tvrditi, a proto jest z něho vycházeti, takže H. byl skutečným společníkem nejen proti společnosti, nýbrž i proti soudu a třetím osobám. Není dolíčeno, že převod podílu Ervína H-a na Helenu H-ovou a Lilly M-ovou se stal způsobem v § 76 téhož zákona předepsaným a nemohl v tom směru postačiti rejstříkovému soudu notářský spis ze dne 15. června 1929, poněvadž o převodu podílu nemluví a převod nepotvrzuje. Rekursní soud náležitě vyložil poukazem k různým ustanovením zákona čís. 58/1906 ř. z. nepřípustnost tajného zmocnění společníků nezapsaných v seznamu společníků, který by na venek měl stejná práva a stejné povinnosti jakoby byl společníkem, a správnost jeho důvodů nebyla vyvrácena vývody dovolacího rekursu.

### Čís. 13397.

**Vzdání se dědictví (poručníkem jménem nezletilce schválené poručensky) jest neodvolatelné.**

(Rozh. ze dne 27. března 1934, R I 269/34.)

Poručenský a zároveň pozůstalostní soud neschválil přihlášku poručníka jménem nezletilce a důsledkem toho nepřijal přihlášku dědickou na soud. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, mimo jiné z těchto

důvodů:

Stěžovatel vzdal se dědictví jménem nezletilého Karla T-a a toto vzdání se bylo usnesením ze dne 22. května 1934 mocí úřadu poručenského schváleno. Toto vzdání se dědictví jest však ve smyslu § 806 obč. zák. neodvolatelné (srov. rozhod. Gl. U. 350, 7868, 14731).

### Čís. 13398.

**Úprava pachtovného (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).**

Podání námitek není vyloučeno v případě, byl-li nárok na úpravu pachtovného uplatněn, ale nebyl uplatněn způsobem stanoveným v nařízení čís. 164/1933 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 27. března 1934, R II 77/34.)

Soud první stolice vyhověl námitkám navrhovatelky a zamítl návrh pachtýřů na úpravu pachtovného. Rekursní soud odmítl námitky propachtovatelky. Důvody: I propachtovatelka, i pachtýři, stěžovatelé, jsou zajedno v tom, že jí zaslali dne 6. září 1933 nedopo-

ručeně dopis, v němž jí oznamovali, že jí budou platiti pachtovné podle vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n. Podle ustanovení § 5 vl. nař. jest nárok na úpravu pachtovného uplatniti nejdéle do třiceti dnů ode dne účinnosti nařízení doporučeným nebo na potvrzení dodaným dopisem propachtovateli nebo jeho hospodářské správě. Předpis tento jest předpisem donucovacím a, ježto stěžovatelé tohoto donucovacího předpisu nedbali, a zaslali žadatelce dopis prostý, nemohl jim vzniknouti nárok na úpravu pachtovného, i kdyby jim byl snad příslušel, a neměla tedy ani propachtovatelka důvod k tomu, by podala námitky a žádala, by bylo zahájeno soudní řízení nesporné za účelem úpravy pachtovného, neboť by byla dosáhla svého účelu, i kdyby nebyla u soudu zakročila. Soud první stolice měl k tvrzení propachtovatelky, že neobdržela doporučený dopis, přihlížeti již před zahájením řízení a měl námitky odmítnouti. Měl tak učiniti tím spíše, ano se zjistilo, že skutečně propachtovatelce doporučený dopis zaslán nebyl, jelikož v tom případě byly námitky propachtovatelky a žádost její za zahájení nesporného řízení o jejích námitkách zbytečné.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

#### D ů v o d y:

Mylný je názor rekursního soudu, že bylo námitky dovolací rekurentky proti nároku pachtýřů na úpravu pachtovného odmítnouti, protože pachtýři neuplatnili nárok ten doporučeným nebo na potvrzení dodaným dopisem, takže nároku pozbyli a námitek nebylo zapotřebí. Vládní nařízení čís. 164/33 nevylučuje podání námitek, byl-li nárok na úpravu pachtovného uplatněn, ale nebyl uplatněn způsobem v nařízení stanoveným, to jest dopisem doporučeným nebo na potvrzení dodaným, a nelze odmítnouti námitky v takovém případě podané, neboť jest přiznati propachtovateli i v tom případě právo žádati, by bylo rozhodnuto, zdali nárok na úpravu pachtovného pachtýři přísluší čili nic. První soud právem proto námitky neodmítl, nýbrž o nich, pokud se týče o nároku na úpravu pachtovného věcně rozhodl. Protože není již sporu o tom, že pachtýři uvedený nárok nemají, pokud se týče jej, neoznámivše ho řádně, pozbyli, bylo usnesení prvního soudu, nárok pachtýřů neuznávající, obnoviti.

#### Čís. 13399.

**Byl-li nárok věřitele na vydání movité věci k zajištění peněžité pohledávky dlužníka zabaven, nebyl věřitel oprávněn vésti exekuci a nebyl ani oprávněn, aby provedl v rámci povolené exekuce exekuční úkony, které slouží jen účelu zajišťovacímu.**

(Rozh. ze dne 27. března 1934, Rv II 787/32.)

Žalobce byl ve sporu Ck II a 100/30 pravoplatně uznán povinným vydati žalované motorové kolo. Na základě tohoto rozsudku byla žalo-